

1. Nuž Pá - nu zvuč - ně zpí - vej - me,
na čest je - mu pro - kři - kuj - me,
té na - še - ho spa - se - ní ská - le.
Pojď - te, před něj blíz - ce vstup - me,
chvá - lu a čest mu vzdá - vej - me,
žal - my zpí - vej - me je - mu stá - le.

2. Vždyť Bůh náš je Bůh největší, / nad všechny bohy
mocnější, / nade vším slavně panující, / všechny zemské
hlubokosti, / též i všech hor vysokosti / v svých rukou
mocných zdržující.

3. Též nad mořem on panuje, / on stvořil je, udržuje, /
i zemi, dílo to rukou svých. / Pojďme, před ním se
sklánějme, / že Stvořitel je, vyznejme, / ctěme ho v službách
jemu vzácných.

4. On Bůh je náš, my jsme jeho / stáde lidu zvoleného, / on
pase nás vždy bez přestání, / a proto nezatvrzujte / svá srdce,
když ho slyšíte, / laskavé jeho zavolání.

5. To otcové činívali, / že slyšet jeho nechtěli / a měli srdce
zatvrzelé. / Zato do odpočinutí / Bůh nedovolil jim vjíti; / to
přisáhl a splnil cele.

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Pseaumes octante trois de David, 1551